

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200148
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8819200148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: P. B., O.. XX.XX.XXXX, V. U. XXXX/XXX, X. O. Z., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie sumy 1.714,04 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 822,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 822,84 eur od 17.02.2016 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.714,04 eur, spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 1.626,31 eur, zmluvným úrokom vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.714,04 eur od 16.01.2019 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.714,04 eur od 16.01.2019 do zaplatenia, bankové poplatky v sume 39,65 eur, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami P. V., R..F. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom (ďalej aj ak „Postupca“) a R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom (ďalej aj ako „postupník“ alebo „žalobca“), bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 1418105869 (ďalej aj „zmluva“) postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP SÚ“), Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej aj „VOP“) a sadzobník poplatkov Žalobcu (ďalej aj „Sadzobník“). Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj „úver“). Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle § 565 OZ v spojení s §53 ods. 9 OZ vyhlásil dňa 16.02.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru neuhradil a to ani len sčasti.

X. P. V., R..F. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 6.8.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, pričom v prílohe č. 1 k tejto zmluve je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z

postupcu - P. V., R.F.. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

3. Žalobca k žalobe doložil Obchodné podmienky pre úver dostupnápôžička, dostupnápôžička - šikovnárezerva, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov platnosť od 01.10.2013, Aktuálny stav pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1418105869 ku dňu 15.01.2019, Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru, Zmluvu o úvere - dostupnápôžička č. 1418105869, Výzvu na úhradu dlžnej sumy, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018.

4. Na výzvu súdu žalobca podrobnejšie špecifikoval uplatňovanú pohľadávku. Uviedol, že žalovaný na poskytnutý úver vykonal úhradu vo výške 1.177,16 eur. Z tejto sumy bolo na poplatky zaúčtovaných 112,90 eur, na úroky a to úroky z omeškania a na zmluvný úrok suma 778,30 eur a na istinu suma 285,96 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 2.000 eur a započítanými úhradami na istinu 285,96 eur, t.j. 1.714,04 eur. Výška úrokov bola vypočítaná v súlade s ustanoveniami zmluvy, kde je dohodnutá zmluvná výška úrokov 24,50 % ročne. V prehľadovej tabuľke žalobca uviedol presný počet výpočtu úroku z úverov vo výške 2.404,31 eur, kde je v tejto tabuľke presne uvedený výpočet a to v znení výška istiny, počet dní omeškania, zmluvný úrok, z ktorého sa vychádzalo pri výpočte úroku z úveru a taktiež tabuľkovito bol predložený aj výpočet úroku z omeškania, kde taktiež je uvedená lehota splatnosti splátky, počet dní omeškania, výška úrokovej sadzby, pri ktorej bol úrok z omeškania vypočítaný. Zmluvný úrok predstavuje sumu 2.147,42 eur, úrok z omeškania 256,89 eur. Zároveň pokiaľ ide o poplatky, bolo uvedené, že sa uplatňuje poplatok za prvú upomienku 10 eur, za druhú upomienku 25 eur, za upozornenie pred zosplatením 1,15 eur a poplatok za výzvu na splatenie úveru vo výške 3,50 eur. Podrobný prehľad sa nachádza na čl. 63 až 65 spisu.

5. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania.

6. Žalovaný na pojednávaní uznal pohľadávku. Ďalej uviedol, že predmetnú pohľadávku nemá z čoho zaplatiť, pričom kontaktoval P. V., chcel sa dohodnúť na splátke 30 eur mesačne, kedy mu povedali, že je to málo, že musí platiť 60 eur mesačne, avšak on na takúto splátku nemá príjem. Ďalej uviedol, že je si vedomý svojej pohľadávky a pokúsi sa dohodnúť so žalobcom na termínoch splácania.

7. Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 29.01.2014 zmluvu o úvere - dostupnápôžička, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach po 56,29 eur, počnúc dňom 20.02.2014, pri výške úrokovej sadzby 24,50 % ročne, RPMN banky 27,45 % a priemernej RPMN na trhu 19,35 %. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na deň 20.01.2020. Celková výška nákladov bola 1811,25 eur.

8. Podľa výpisu z účtu žalobcu bola dňa 29.01.2014 žalovanému odoslaná na základe zmluvy suma 2.000 eur.

9. V zmysle čl. 3 bodu 5 Zmluvy právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia VOP, OP pre úver - dostupnápôžička, dostupnápôžička - šikovnárezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Klient sa pred uzavretím ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupnápôžička, dostupnápôžička - šikovnárezerva (formulár), ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Poštovky. Klient, ako aj spoludlžník svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Pojmy s veľkým začiatočným písmenom definované v OP a VOP, majú rovnaký význam aj v ZoÚ.

10. Podľa čl. I bod 1.1, 1.2 a 1.3 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) P.Š. V., R.F., Y. O. X, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 501/B, ktorá vykonáva svoju činnosť a poskytuje služby na základe bankového povolenia udeleného rozhodnutím Štátnej banky česko - slovenskej na základe žiadosti zo dňa 25.09.1992 [ďalej len ako „Poštovka“] vydáva tieto Všeobecné obchodné podmienky [ďalej len ako „VOP“] v zmysle § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov [ďalej

len „Obchodný zákonník“) ako neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, ktoré tvoria časť jej obsahu. Tieto VOP upravujú práva a povinnosti medzi Poštovkou a Klientom. Ustanovenia Zmluvy a osobitných obchodných podmienok majú prednosť pred VOP. Právne vzťahy neupravené Zmluvou, osobitnými obchodnými podmienkami a VOP sa spravujú podľa príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov.

11. Podľa čl. 4 bod 4.3.6, IV. Časť - Klient a Poštovka vedia, ako zastihnúť toho druhého VOP pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácie a dokumenty považujú za doručené tretí a na adresu do cudziny v siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou, Poštovka zasiela informácie a dokumenty vo forme obyčajnej listovej zásielky.

12. Poštovka je oprávnená kedykoľvek, bez upozornenia a predchádzajúceho súhlasu Klienta, započítať akúkoľvek svoju pohľadávku voči Klientovi proti akejkoľvek pohľadávke Klienta voči Poštovke v Poštovkou určenom poradí, a to bez ohľadu na to, či ide o pohľadávku budúcu alebo súčasnú, podmienenú alebo nepodmienenú, pohľadávku, ktorá nie je v čase započítania splatná, alebo je premičaná, ako aj pohľadávku, ktorú nemožno uplatniť v súdnom alebo inom konaní, a to aj bez ohľadu na to, či Poštovka svoju pohľadávku voči Klientovi uplatnila alebo neuplatnila. Za prejav započítania sa považuje oznámenie Poštovky o vykonaní započítania (bod 8.1 VIII. Časť - Ako je to so započítaním a postúpením pohľadávok VOP).

13. V zmysle čl. 4 bod 4.3. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička (ďalej len OP) v prípade, že Klient odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 6.8. a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania.

14. Platby od Klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] poplatky podľa Sadzobníka poplatkov [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne Disponentom Účtu vedeného Poštovkou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Poštovka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Poštovke (čl. 5 bod 5.6 OP).

15. Podľa čl. 6 bod 6.2 OP ak Klient je v omeškaní s platením čo i len jednej Splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Poštovke nepravdivé údaje o svojej osobe, resp. o Spoludlžníkovi [napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ], alebo v majetkových pomeroch Klienta alebo Spoludlžníka nastala podstatná zmena, ktorá môže negatívne ohroziť schopnosť splatiť pohľadávku banky vyplývajúcu zo ZoÚ, alebo na majetok Klienta/Spoludlžníka bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Poštovka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

16. V zmysle čl. 6 bod 6.9 OP Klient je oprávnený písomne odstúpiť od ZoÚ bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia ZoÚ alebo odo dňa, kedy mu boli doručené zmluvné podmienky úveru. V prípade, že Klient odstúpi od ZoÚ podľa prvej vety, je povinný bezodkladne vrátiť Poštovke poskytnuté plnenie spôsobom uvedeným v písomnom oznámení Poštovky, najneskôr však do 30 kalendárnych dní odo dňa odoslania oznámenia o odstúpení od ZoÚ, na adresu sídla Poštovky. V prípade, že Klient odstúpi od ZoÚ, je Poštovka oprávnená požadovať od Klienta istinu a úrok z tejto istiny odo dňa čerpania úveru až do dňa jeho úplného splatenia. Výška úroku za deň sa vypočíta ako súčin istiny a ročnej zmluvnej Úrokovej sadzby a následne sa vydelením počtom dní v kalendárnom roku. Ak bola ZoÚ uzavretá za účelom konsolidácie, odstúpením od tejto ZoÚ nedochádza k obnoveniu pôvodne konsolidovaných úverov, nakoľko čerpaním konsolidujúceho úveru došlo k splateniu konsolidovaných úverov.

17. V zmysle Sadzobníka poplatkov platného od 01.10.2013 poplatok za 1.upomienku predstavuje 10 eur, poplatok za 2. upomienku sumu 25 eur, za upozornenie pred zosplatením sumu 1,15 eur a poplatok za výzvu na splatenie úveru sumu 3,50 eur.

18. Upozornením spolu s výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru žalobca listom zo dňa 20.01.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy z dôvodu, že je v omeškaní so splátkami viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 243,89 eur. Túto poštovú zásielku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

19. Žalobca výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.02.2016 žalovanému oznámil, že vzhľadom k tomu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. 1418105869 zo dňa 28.01.2014 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa úverová pohľadávka k 16.02.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zároveň ho vyzval uhradiť dlžnú sumu vo výške 1.903,23 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Túto poštovú zásielku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

20. Na čl. 33 a 34 spisu sa nachádza podrobný prehľad čerpaného úveru aj splátok. Z tohto prehľadu vyplýva, že spolu na poskytnutý úver žalovaný vykonal úhrady vo výške 1.177,16 eur. Posledná úhrada bola vykonaná dňa 20.10.2015.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. V zmysle § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Z §11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods 4 Občiansky zákonník).

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

35. V zmysle § 3 nariadenia je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

37. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

38. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

39. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

40. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

41. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

42. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Ďalej súd zistil, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal okrem iného riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

44. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

45. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o

relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

46. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

47. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

48. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 29.01.2014 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.000 eur, ktoré žalovaný mal splatiť v pravidelných 72 mesačných splátkach vo výške 56,29 eur mesačne. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 16.02.2016. V prospech žalobcu žalovaný uhradil sumu 1.177,16 eur. Žalovaný potvrdil, že suma úhrad je iba taká, ako to zaznamenal žalobca, čiže suma 1.177,16 eur. Aj keď žalovaný nerozporoval zmluvu, súd považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie:

49. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 24,50 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v januári 2014 činil úrok 10,43 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

50. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

51. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

52. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

53. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých

dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

54. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

55. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

56. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

57. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

59. Čo sa týka samotného úveru, súd podrobným preskúmaním zmluvy zistil, že v zmluve absentuje uvedenie jej podstatnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to správna výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu zmluvy o pôžičke, súd zistil, že v nej uvedený údaj o RPMN vo výške 27,45 % nekorešponduje s údajmi v zmluve o úvere (výškou splátky, počtom splátok, zmluvnou odmenou za poskytnutie úveru, úrokovou sadzbou úveru), resp. zákonným výpočtom (výške úveru, celkovej výške nákladov na poskytnutý úver, výška mesačnej splátky, počet pravidelných mesačných splátok) (viď rovnice na výpočet RPMN - prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

60. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov

predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

61. Prepočtom podľa internetovej stránky súd zistil, že pri údajoch, ako sú uvedené v zmluve a pri zohľadnení, ako aj pri nezohľadnení poplatku za odklad splátky / výška podľa zmluvy /, by RPMN mala byť 30,54 %.

62. V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi obsahuje nezodpovedajúce údaje o výške RPMN.

63. Dôsledkom nesprávneho uvedenia RPMN, je nutné v zmysle ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

64. Žalobca uviedol žalovaného do omylu tým, že údaj o úvere RPMN vyjadril označením 27,45 %, čo nekorešponduje so zákonným výpočtom a s údajmi uvedenými v zmluve (údajmi v zmluve o výške úveru, celkovej výške nákladov na poskytnutý úver, výškou mesačnej splátky, počte pravidelných mesačných splátok. Judikatúra takejto praktiky spája s omylom v podstatnej veci (porov. rozsudok NS SR 1Sžo 106/2007) „Uvedením nepravdivého údajov o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), došlo k uvedeniu nepravdivého údajov o úrovni nákupných podmienok týkajúcich sa leasingových zmlúv a tým aj ku klamaniu spotrebiteľa“.

65. Používanie tejto praktiky je nekalou obchodnou praktikou (porov. rozsudok súdneho dvora C_453/10 Pereničová/S.O.S. Financ) „Obchodnú praktikou, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.

66. Uvedenie nesprávneho údajov RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľskom úvere.

67. Súd žalobcovi takisto nepriznal nárok na ním uplatnený dlžný úrok z istiny vo výške 1.626,31 eur ako aj zmluvného úroku vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.714,04 eur od 16.01.2019 do zaplatenia, v ktorej časti žalobu zamietol a to z nasledujúcich dôvodov.

68. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

69. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

70. Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

71. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

72. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ľarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

73. Súd teda na základe vykonaného dokazovania má za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady.

74. Vykonaným dokazovaním mal ďalej súd za preukázané, že žalobca mal podľa zmluvy poskytnúť žalovanému úver v sume 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať za podmienok dohodnutých v zmluve. Z platobnej histórie žalovaného je zrejmé, že žalovaný na poskytnutý splátkový úver nehradil jednotlivé splátky úveru riadne a včas. Na poskytnutý úver uhradil sumu 1.177,16 eur. Pre uvedené omeškanie došlo k zosplatneniu úveru dňa 16.02.2016. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že dňom zosplatnenia žalovaný nehradil dlh žalobcovi v celom rozsahu. Na poskytnutý čerpaný úver v sume 2.000 eur žalovaný uhradil sumu 1.177,16 eur. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Preto súd vykonané úhrady započítal na istinu a žalovaný tak dlží žalobcovi sumu 822,84 eur. Ostatné nároky a to prevyšujúcu istinu a úroky z úveru z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie súd žalobcovi nepriznal.

75. Pokiaľ ide o požadovaný úrok z omeškania, z dôvodu, že dlžnú sumu žalovaný nehradil žalobcovi načas, a to ani po zosplatnení, je povinný pre svoje omeškanie žalobcovi uhradiť aj úroky z omeškania. Súd preto priznal úroky z omeškania, avšak iba z priznanej istiny z dôvodov ako je uvedené vyššie. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že od dňa 17.02.2016 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % a preto výšku úroku z omeškania súd stanovil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, tj. vo výške 5,05 % ročne. Úrok z omeškania bol priznaný odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, tj. odo dňa 17.02.2016. Žalobca si tento úrok z omeškania požadoval priznať už odo dňa 20.2014, ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.3.2019, kde je uvedené, že požadované úroky vo výške 1626,31 eur sú vyčíslené od 20.2. 2014. Súd však mal zato, že žalobca má nárok na úrok z omeškania až po dni zosplatnenia úveru.

76. Pokiaľ ide o nárok na bankové poplatky v sume 39,65 eur, mimo skutočnosti, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nepreukázal o aké poplatky sa jedná a za aké úkony boli účtované, či teda žalobca poskytol žalovanému za tieto poplatky skutočné protiplnenie.

77. V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

78. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

79. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

80. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

81. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

83. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z uplatnenej sumy 1.714,04 eur, spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 1.626,31 eur, zmluvným úrokom vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.714,04 eur od 16.01.2019 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.714,04 eur od 16.01.2019 do zaplatenia, bankové poplatky v sume 39,65 eur bolo žalobcovi priznaných 822,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy od 17.02.2016 do zaplatenia, teda žalobca mal v konaní úspech 27 % a neúspech 73 %, čo predstavuje úspech žalovaného. Žalovanému tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 46 %.

84. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovaný si náhradu trov neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývali, preto súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

85. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.